

“I què? Què tal? Quin any, eh?”

El Pla i el Nadal viuen una edició amb poca presència de polítics i autoritats

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Es interessant i bonic alhora bussejar per la història dels nostres premis literaris. Llegir i investigar, entendre moments, guardons, oblots i distincions esdevinguts al llarg dels anys. Sempre intento fer-ho els dies abans de la concessió de la nova edició. El Josep Pla, sempre el dia 6 de gener i nascut per homenatjar el geni de Palafrugell, va veure la llum el 1968 amb el premi a Terenci Moix per una de les poques obres que va publicar en català: *Onades sobre una roca deserta*. És mítica l'anècdota de la primera trobada entre Terenci i Pla. Al primer li encantava explicar-la: “Terenci Moix? Vostè és maricon, oi?” “Sí, senyor Pla, per servir-lo”.

Tothom sap que el Pla i el Nadal s'anuncien el mateix dia i passejar-se per la llista dels premiats és comprovar que el novel·lista menorquí Pau Faner els ha guanyat tots dos. L'any del seu Nadal, el Pla va ser per a Gerard Vergés i el jurat feia autèntica patxoca: Joan Teixidor, Joan Peruchó, Pere Gimferrer, Josep Maria Castellet i Joaquim Molas. És divertit descobrir que en aquells temps, a mitjans dels vuitanta, els jurats eren poc políticament correctes. Molas, per exemple, sempre amb pocs pèls

a la llengua, no va tenir cap problema a reconèixer a l'*Avui* que l'obra de Vergés li havia agradat molt més que la del favorit en totes les travesses, Albert Manent, que va quedar finalista. ¿Us imagineu un membre d'un jurat literari dient alguna cosa així actualment? Impossible.

Per cert, que l'únic supervivent d'aquell gloriós jurat, el gran Gimferrer, passeja avui tranquil·lament pel luxós saló del Palace, il·luminat enguany amb llum molt més intensa. Res a veure amb la claror tènue a què se'ns tenia acostumats. No és l'únic canvi. Habitualment hi venien membres del govern català, cosa ara mateix impossible. De fet, la pregunta que trenca tots els gels de les converses de compromís és: “I què? Què tal? Quin any, eh?” És la manera més eloqüent de referir-se a la situació política, suposo. O sigui, que de polítics, avui, pocs. M'expliquen que han hagut de retirar dos coberts de la taula presidencial per falta de quòrum “noble”. Però hi han afegit Carme Riera, membre de la Real Academia. Bé, no està malament, una bona escriptora per suplir l'absència de polítics.

No s'enfonsa el món

Segons amb qui parlis sembla que si en un acte d'aquesta mena no hi ha polítics s'hagi d'enfonsar el món. Alguns respiren alleujats quan veuen Xavier Trias, Joaquim Nadal i Artur Mas. Ramon Tremosa arriba amb una llampanant bufanda groga. Algun llacet a la solapa també hi

veig. Hi és també Ada Colau, esclar. Se'ls enduen tots al ja clàssic bar de la planta inferior. Poques sorpreses. Hi veig també Josep Maria Pou i fa bona cara, però deu estar cansat. Ahir un senyor que s'hi assemblava molt es va emmascarar amb la barba del rei Melchior.

Hi ha molts periodistes culturals i alguns llibreters com els imprescindibles Lluís Morral i Guillem Terribas. Les converses amb el gran Joan Safont sempre són un plaer. I amb el company Víctor Fernández sempre ve de gust explicar-nos mútuament les últimes adquisicions de joies literàries. Ell sempre em guanya, no cal dir-ho. Veig alguns antics guanyadors dels dos premis: Víctor del Árbol, Andreu Carranza, Care Santos, Sergio Vila-Sanjuán, Lluís Foix, Lorenzo Silva. També Sebastià Alzamora i Manel Forcano, a qui un cop –sembla que ja faci segles– van batejar com a “imparables”. Per no equivocar-me, repasso la llista dels últims guanyadors del Pla i el nombre de periodistes augmenta cada cop més. Qui sap si serà un auguri per a l'afortunat d'aquesta nit. I parlant de periodistes, hi veig el gran Tomás Alcoverro, a qui amb raó li diuen “el degà”.

Lídia Heredia s'ha lesionat i a última hora és baixa com a mestra de cerimònies. Núria Solé li agafa el lloc i oficia de meravella. Algú li ha escrit que a la benvinguda digui “Distingides autoritats”. No sé si algú es donarà per al·ludit. —

L'ambient a l'Hotel Palace abans de l'anunci dels guanyadors dels premis Nadal i Pla.

MANOLO GARCIA

